

Sygn. akt IV CSK 180/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku K. P.
przy uczestnictwie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddziału w L.
i F. [...] Spółki Akcyjnej w W.
o wykreślenie hipotek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 28 czerwca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 28 czerwca 2013 r., oddalającego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 20 lutego 2013 r., którym oddalono wniosek o wykreślenie dwóch hipotek, jednej w kwocie 20 701,90 zł ustanowionej na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a drugiej w kwocie 45 724,32 zł ustanowionej na rzecz F. [...] S.A. w W., wnioskodawca, powołując się na obie podstawy kasacyjne określone w art. 398³ § 1 k.p.c., wniósł o „zmianę” zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na przesłankę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Twierdził, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne, sprowadzające się do konieczności wyjaśnienia, jak – w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2012 r., P 15/12 (OTK-A 2012, nr 7, poz. 77) – należy rozumieć art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 707 ze zm. – dalej: „u.k.w.h.”), jeżeli hipoteka przymusowa łączna została ustanowiona na całej nieruchomości, z której następnie jest wydzielana jej część, a ponadto czy wpis hipotek przymusowych na całej nieruchomości

po sprzedaży licytacyjnej jej części rodzi skutki prawne w odniesieniu do sprzedanej części nieruchomości.

Analiza wywodów zawartych skardze kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie przytoczył przekonujących argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

W art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. chodzi o zagadnienie obejmujące poważną wątpliwość prawną i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie ma znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozstrzygnięcia złożonej skargi. Skarżący, wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej. Chodzi przy tym wyłącznie o poważne wątpliwości, wykraczające poza poziom zwykłych wątpliwości prawnych, które powstają niemal w każdym procesie decyzyjnym.

Powołany przez skarżącego wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2012 r., P 15/12, dotyczył przewidzianej w art. 76 ust. 1 zdanie drugie u.k.w.h. hipoteki na części ułamkowej nieruchomości, a więc odmiennego stanu faktycznego, w związku z czym rozważanie poruszonych w nim kwestii prawnych nie jest potrzebne do rozstrzygnięcia wniesionej skargi kasacyjnej. Skarżący pominął natomiast postanowienie z dnia 21 września 2011 r., I CSK 32/11 (OSNC-ZD 2012, nr D, poz. 77), w którym Sąd Najwyższy wyjaśnił, że hipoteki niewpisane do księgi wieczystej w chwili uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności, a wpisane dopiero po tej dacie, nie są objęte hipotezą art. 1000 § 1 i art. 1003 § 2 k.p.c., nawet jeżeli wniosek o ich wpis został złożony przed uprawomocnieniem się postanowienia o przysądzeniu własności. W tej sytuacji nie można przyjąć, by skarżący uczynił zadość przyjętym w orzecznictwie wymaganiom wykazania istotnego zagadnienia prawnego, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącego przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

[aw]